

Departementet

J.nr. MST-705-00027

Den 7. april 2008

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 1 (L 134) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål "Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. marts 2008 fra Batteriforeningen m.fl., jf. L134 - bilag 1."

Svar

Batteriforeningen fremfører følgende synspunkter i forhold til lovforslaget:

1. Batteriforeningen anfører, at forslag om at indføre en afgift på bærbare batterier ikke har været i høring
2. Batteriforeningen er imod, at producenter skal finansiere kommunens indsamling af de bærbare batterier. Batteriforeningen anfører hertil som begrundelser:
  - At det er forkert, når Kommission anvender art 8, stk. 1, litra c, der siger, at slutbrugerne ikke må pålægges betaling, når de skiller sig af med et batteri, som begrundelse for, at kommunen ikke må varetage indsamlingen og finansiere denne via affaldsgebyret.
  - At der ikke er forskel på batteridirektivet og WEEE-direktivet idet, der også i WEEE-direktivet er krav om, at husholdninger skal kunne aflevere elektronikaffald gratis.
3. Batteriforeningen er imod, at producenternes finansiering af den kommunale indsamling sker i form af en afgift og fordeling via DUT-princip. Batteriforeningen anfører som begrundelser:
  - At det er i strid med skattestoppet
  - Udbetaling efter DUT-princip "forsvinder" i de kommunale budgetter og fjerner kommunens engagement for at optimere indsamling.
4. Batteriforeningen er imod ophævelse af godtgørelsesordning for nikkel-cadmium-batterier.
5. Batteriforeningen mener, at indsamlingen af batterier skal indsamles under samme system som WEEE
6. Batteriforeningen mener, at lovforslaget bør udskydes, da de mener, at det kan gøres mere enkelt.

Miljøministerens kommentarer:

Ad 1) Batteriforeningen anfører, at forslag om at indføre en afgift på bærbare batterier ikke har været i høring

Det er korrekt, at den bestemmelse, som er foreslået om at pålægge producenterne at betale for den opgave, som kommunerne skal udføre i forhold til indsamling af de udtjente batterier, ikke har været i skriftlig høring.

Lovforslaget i sin helhed har været i skriftlig høring fra den 7. december 2007 til den 7. januar 2008. I forhold hertil fastholdes modellen for indsamling af de bærbare batterier overordnet set i det endelige lovforslag. Det fastholdes således, at det er kommunerne, der står for den praktiske indsamling fra slutbrugerne. Ændringen består alene i finansieringen af den opgave, som kommunen løser. Det er ikke usædvanligt, at lovforslag justeres som følge af en høring. Baggrunden for ændringen er et svar fra Kommissionen, som siger, at producenterne er ansvarlige for at finansiere hele indsamlingen, herunder den del af indsamlingen, som foretages af Kommunen.

Miljøstyrelsen modtog Kommissionens svar den 29. januar 2008. Miljøstyrelsen holdt et supplerende høringsmøde den 30. januar 2008, hvor bl.a. Batteriforeningen deltog. Miljøstyrelsen orienterede parterne om Kommissionens svar, herunder at en sandsynlig konsekvens ville være, at lovforslaget skulle ændres i forhold til finansieringen af den kommunale indsamling.

Endvidere har de mest berørte parter, herunder Batteriforeningen, været inviteret til endnu et høringsmøde den 14. marts 2008, hvor de blev orienteret om lovforslagets nuværende indhold i forhold til finansiering af den kommunale indsamling (ændringen i § 9 u, samt bemærkningerne hertil).

Batteriforeningen mødte derudover op i ministerens træffetid den 28. marts 2008, og der har endelig været holdt et særskilt møde mellem Batteriforeningen og ministeren den 3. april 2008.

Ad 2) Batteriforeningen er imod, at producenter skal finansiere kommunens indsamling af de bærbare batterier. Batteriforeningen anfører hertil som begrundelser:

- *At det er forkert, når Kommission anvender art 8, stk. 1, litra c, der siger, at slutbrugerne ikke må pålægges betaling, når de skiller sig af med et batteri, som begrundelse for, at kommunen ikke må varetage indsamlingen og finansiere denne via affaldsgebyret.*
- *At der ikke er forskel på batteridirektivet og WEEE-direktivet idet, der også i WEEE-direktivet er krav om, at husholdninger skal kunne aflevere elektronikaffald gratis.*

Det er korrekt, at både batteridirektivet og WEEE-direktivet siger, at slutbrugeren ikke må opkræves betaling i afleveringsøjeblikket. Det afgørende i forhold til de danske regler, som implementerer batteridirektivet, er, at der i

batteridirektivet stilles krav om, at der skal etableres indsamlingsordninger, hvor udtjente bærbare batterier skal kunne afleveres på et ”*let tilgængeligt sted i slutbrugernes nærhed*”. (Direktivets artikel 8, stk. 1 litra a).

Det bemærkes, at Kommissionen i sit svar ligeledes henviser til direktivets artikel 16, stk. 1, litra a, hvorefter det er producenterne, der skal finansiere alle nettoomkostninger ved indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier. Denne del af Kommissionens svar har Batteriforeningen ikke medtaget i deres brev. Konklusionen bliver dermed, at producenterne skal finansiere også den del af indsamlingen, som foretages af kommunerne.

WEEE-direktivets bestemmelse om finansiering angiver, at producenterne ”mindst sørger for finansiering af indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra private husholdninger, afleveret til indsamlingssteder”. I dansk lovgivning er dette implementeret således, at kommunerne har pligt til at etablere indsamlingssteder på genbrugspladser eller lignende, hvor borgerne så kan aflevere deres elektronikskrot.

Der er således forskel på forpligtelserne efter de to direktiver, idet producenterne efter batteridirektivet skal finansiere udgifterne *inden* og *efter* batterierne når indsamlingsstedet, mens producenterne efter WEEE-direktivet først skal finansiere udgifterne *efter* produkterne er afleveret til indsamlingsstedet.

Det er dermed de forskellige formuleringer af krav til indsamlingsordningerne i WEEE-direktivet og batteridirektivet, der gør, at der også bliver en forskel på de danske krav til henholdsvis kommuner og producenter.

Der har i forbindelse med forhandlingerne af batteridirektivet været drøftet, at det skal være nemt for borgerne at aflevere sine batterier. Batterier er små, og det er nemt at ”komme til” at smide dem i en almindelig skraldespand i modsætning til f.eks. et fjernsyn. Hvis man vil opnå en høj indsamling af batterier, skal det være et fintmasket system. Det er bl.a. reflekteret i direktivet ved, at man har taget udgangspunkt i en ordning, hvor man skal kunne aflevere sine batterier i en enhver butik (distributørordning).

Hvis man har nationale ordninger, der er lige så effektive, kan man vælge at fastholde disse i stedet for at vælge distributørordningen. Der er i dag allerede nogle kommuner, der har etableret indsamling af batterier f.eks. ved indsamling ved husstanden via en pose på den almindelige skraldespand eller via et kubesystem.

Der vil i den opfølgende bekendtgørelse blive stillet krav til kommunernes indsamling. Jeg vil gerne til forberedelse af bekendtgørelsens krav herom invitere KL, interessenter og udvalgets medlemmer til at drøfte, hvilke krav vi skal stille til kommunernes indsamling.

Der findes også småt elektronikaffald, og som jeg har tilkendegivet overfor udvalget i forbindelse med besvarelse af alm. del spørgsmål 214-216, vil jeg

gerne have undersøgt mulighederne for at etablere et mere finmasket indsamlingssystem for mobiltelefoner og andet småt elektronikaffald. Derfor har jeg bedt Miljøstyrelsen om at drøfte indsamlingen af småt elektronikaffald med bl.a. KL og producentordninger.

Ad 3) Batteriforeningen er imod at producenternes finansiering af den kommunale indsamling sker i form af en afgift og fordeling via DUT-princip. Batteriforeningen anfører som begrundelser:

- *At det er i strid med skattestoppet*
- *Udbetaling efter DUT-princip "forsvinder" i de kommunale budgetter og fjerner kommunens engagement for at optimere indsamling.*

Producenternes betaling for batteriindsamling vurderes - i forhold til regeringens gebyrpolitik - at kunne anses for en omkostningsdækkende betaling i forhold til de forpligtelser, som producenterne er pålagt efter EU-direktivet. Satsen vil blive fastlagt således, at der over en fireårig periode vil være tale om omkostningsdækning af den kommunale indsamling.

Der skal i relation til en vurdering af den foreslåede betaling i forhold til regeringens gebyrpolitik skelnes mellem a) de kommuner, der allerede i dag indsamler batterier, og b) de kommuner der fremadrettet pålægges at etablere en indsamlingsordning, og hvor der således er tale om en *ny betaling for en ny ydelse*.

Ad a) Kommuner der allerede har en ordning: Det fremgår således af regeringens gebyrpolitik, at eksisterende, omkostningsdækkende brugerbetalingsordninger generelt kan reguleres med omkostningsudviklingen, hvorved brugerbetalingsandelen fastholdes over tid.

Det vurderes på baggrund heraf, at der i overensstemmelse med regeringens gebyrpolitik kan indføres en betaling fra producenterne til finansiering af kommunernes udgifter til indsamling af batterier.

Det er ved denne vurdering lagt til grund, at de kommuner, der tidligere frivilligt har indsamlet batterier og finansieret udgifterne hertil over det kommunale affaldsgebyr, nedsætter affaldsgebyret svarende til betalingen pålagt producenterne. Der er således ikke tale om forøget betaling for en eksisterende ordning.

Ad b) ny betaling for en ny ydelse: Det fremgår ligeledes af regeringens gebyrpolitik om omkostningsdækkende betalinger, at hvor der er tale om varetagelse af helt nye opgaver, kan brugerbetaling undtagelsesvist og efter godkendelse i regeringens økonomiudvalg indføres for helt eller delvist at dække de derved forbundne øgede udgifter.

I de kommuner, hvor der ikke allerede er en eksisterende kommunal indsamlingsordning, kan merprovenuet fra batteriproducenternes betalinger - i overensstemmelse med regeringens gebyrpolitik - således finansiere den nødvendige udvidelse af driften, idet der er tale om en ny betaling for en ny opgave.

Batteriforeningen anfører, at "eftersom afgiften foreslås regulerbar, frygter vi, at en afgift vil blive brugt som en ny skatteskrue".

Det kan heroverfor anføres, at der er tale om en hvile-i-sig-selv-ordning, hvor indtægterne fra afgiften skal svare til udgifterne for kommunerne. Hertil kommer, at betalingen alene er gjort regulerbar i forhold til den årlige pris- og lønregulering.

Derudover har jeg i bemærkningerne til lovforslaget tilkendegivet, at det er fornuftigt at evaluere afgiftsniveauet i 2010, når data for 2009 foreligger.

Kommunen får i den opfølgende bekendtgørelse pligt til at etablere indsamlingsordninger for de bærbare batterier. Derudover vil jeg meget gerne drøfte mulige måder til at optimere kommunernes indsamling f.eks. i form af, at der laves en opgørelse over de indsamlede mængder batterier, som producenterne modtager fra kommunerne. Formålet med en sådan forpligtelse skulle være at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed, således som det også fremgår af den politiske aftale om organisering af affaldssektoren, der blev indgået den 21. juni 2008.

For at gennemføre producentansvaret skal producenterne alligevel opgøre de mængder, de henter på de kommunale indsamlingssteder. Denne forpligtelse kan i den opfølgende bekendtgørelse specificeres til, at producenterne opgør og efterfølgende indberetter, hvor store mængder udtjente batterier, de har afhentet på de enkelte indsamlingssteder.

Metoden med at udbetale til kommunerne i henhold til DUT-princippet er valgt for at hjælpe både kommuner og producenter. Når vi i Danmark vælger at basere indsamlingen på det kommunale system, og der er et krav i direktivet om, at producenterne skal finansiere hele indsamlingen, har jeg i lovforslagets bemærkninger angivet en løsning til, hvordan fordelingen kan ske.

Det skal angående DUT-princippet bemærkes, at kommunerne tildeles et fast beløb for at løse opgaven med indsamlingen af batterier. Kommunerne har således et incitament til at løse opgaven så effektivt så muligt, idet beløbstildelingen er uafhængig af omkostningerne.

Ad 4) Batteriforeningen er imod ophævelse af godtgørelsesordning for nikkel-cadmiumbatterier.

Fremover får producenterne pligt til at stå for indsamling af batterierne, og dermed forsvinder begrundelsen for at have godtgørelsesordningen for nikkel-cadmium-batterierne.

Batteriforeningen anfører endvidere, at de mener pengene skal tilbageføres til erhvervene. I lovbemærkningerne til det oprindelige lovforslag om afgiften tages der udgangspunkt i, at afgiften indføres med to formål: 1) at begrænse brugen af nikkel-cadmium-batterier og 2) at give grundlag for en godtgørelse, således at de farlige batterier indsamles.

Dengang Batteridirektivet blev forhandlet, kæmpede Danmark for at få forbuddet mod bl.a. cadmium-batterier så omfattende som muligt. Det lykkedes med et generelt forbud, hvor bærbare batterier højst må indeholde 0,002 vægtprocent cadmium. Dog er der nogle undtagelser, hvor den, som har størst praktisk betydning, er batteridrevet håndværktøj. Da Danmark ikke kunne få et generelt forbud uden undtagelser igennem, fik bl.a. Danmark sikret, at direktivet giver mulighed for at indføre økonomiske incitamenter til at fremme brugen af batterier med mere miljøvenlige indholdsstoffer.

Det er derfor, at jeg har jeg foreslået at opretholde afgiften på nikkel-cadmium-batterier med en uændret afgiftssats. Afgiften fastholdes som incitament til at anvende mere miljøvenlige alternativer.

Ad 5) Batteriforeningen mener at indsamlingen af batterier skal indsamles under samme system som WEEE

Jeg er helt enig med Batteriforeningens synspunkt om, at batterier skal indsamles under det samme system som WEEE. Elektronikaffald opdeles i fem fraktioner, og producenterne får på baggrund af deres indberetninger om markedsførte elektroniske produkter tildelt en mængde affald i hver af disse fraktioner. Batterierne vil komme til at blive en ny kategori ved siden af de eksisterende. Derfor har jeg også foreslået, at den praktiske administration skal foregå samme sted, idet det nuværende WEEE-system udvides til også at omfatte batteriområdet. Jeg mener dermed ikke, at der bliver tale om dobbeltadministration sådan som Batteriforeningen anfører.

Ad 6) Batteriforeningen mener, at lovforslaget bør udskydes, da de mener, at det kan gøres mere enkelt.

Jeg mener, lovforslaget er gennemarbejdet. Alle synspunkter er blevet inddraget, og nu er det op til Folketinget at behandle lovforslaget. Konsekvensen af at udskyde vedtagelsen af lovforslaget vil i øvrigt være en forsinkelse på et halvt år i forhold til implementering af batteridirektivet.

Batteriforeningens forslag til alternativt lovforslag er fuldstændig identisk med det fremlagte forslag med den ene undtagelse, at der ikke produceres en betaling for den kommunale indsamling af de bærbare batterier.

Det fremgår af deres bemærkninger, at Batteriforeningen ønsker en model, hvor kommunens opgave finansieres af affaldsgebyr betalt af husstandene. Jeg har tidligere i svaret gjort rede for, at denne ordning ikke er i overensstemmelse med direktivets krav.